recipiunt pduccoez gne / nec irclusione
Quo debet itelligi qd | mutua ·144·
dina d. fmae foz defiate: sine hoc qd de
iter eius pmario sit mia 146 | li ·146·
An homo aliq mo d. copoi ex aiali et ro
nali aial gsidat cplicit ·147· | mie ·147·
Unitas gnis e pti silis / et pti dissilis vni
Iter ta. huanitas / ho / et sortes: se hnt
gcomit fm queda ordiez ·148·
Quo d. intentio ·149·
Un d. intetio: et quo distiguit ·149·
Quo intetio pg. p spem in eo exnte fer
Gz assribit ploi ipm posu | e ire ·149·
isse ideas vles a fzibz sepatas ta fm eo qi
Triformis acceptio ne coaptal fm roez ·149·
gcrue cplici gsidatoi ipius lucis ·160·
Utz quemet distiguat cplicit vle sz
an re / in re / et pg re ·161·
Nomie vlis accipit mltiplicit ·161·
Utz vlitati ro attbuat ne itellecte ob
iectie: l spei itt. i itt. gcnti sbiectie ·162·
Quo Aurois assebat i oibz hoibz foe vnu
Tctatz 2 de ecentiis sbaz | itm ·162·
imaliu p totu ·163·
Utz itelligetie et rol aia actu itelligibiles
(et pnt in nasti iiidualiter): ex mia
spuali / et ex foi sit coelemetate sbalit ·164·
Eadditas sbe mal abstrtie desigtata sba
mali iiiduali / duplici distiguit dna ·166·
Utz i sepatz plificatio nual sub vna spe
Utz i quolibz 2ex sit coole | sit pg. ·166·
metar. real / ecntie et ipius ee: (qd est qd
actualissimu: ab ecntia no effectu / fm secu
eiusdem cathegorie) ·169·
Causa pma e ipm ee / in se sbsistes ·170·
Rn itt9 pg. paisicat mie pe hoz ifibz ·173·
Utz cu pma sup simplex / sit ee tm: gtries
michylominq pstoes oim: et si no sit in
Utz gnis ee sit pstatig qz | ione ·174·
ecntia. tn ecntia e ifita / et ee est finitu
in ipa itelligetia ·176·
Utz roles aie iiiduat p corpus occasiolit:
pg sepatoez distiguat tm nualit ·176·
Utz ne possit rol aia / ex sua nali facul
tate itas itt. ni. gpas: nec gens eaz pri
mu gcuosce ·178·
Utz gens et itas sumut in sbis sepatis
alit: qz in sbis coposit ·179·
Tractatz tcius de ecntia ipoz acntiu ·180·
Utz acnis fm se vera lus ecntia sit cu
depedetie: vt ipm sine sba nec sit diffibile
nec itelligibile ·181·
Entitas albedis gsidat qdruplicit ·182·
Sbm acnits pt du. assignari ·183· | 4z
Quo dnt aia in suis opatoibz idiget corpe ·183·
An in aliquo sbalit corrupto sit pg. acntia
q in gnato perat eade nuo remane ·184·
Aliq st acntia q no pnt a sbo separi: neqz
in eo remitti ·184· | tem ·184·
Absctra pdicameti sbe no pdicat de seui
Pdicametal coordiatio sbaz gstituit rona
bilit ex gcretis ·184·
Utz in notificatoe cglibz gcreti acntalis
poni posset suu sbm loco gnis ·184·
De gstitutioe coloris gpe dicti: et eius sbo 186

Finitur tabula:~

Sequunt qtuor qstioes excerpte seu collecte ex qolibz mgri Johanis dsoris sup libros de gnatoe et corruptoe ari:~

.1. Utz in corruptoe sbali: ex pte formaz sbaliu nne sit fieri resolutioez usqz ad ma tiam pma

.2. Utz elta foalit maneat i mixto

.3. Utz oe viues habeat defiata piodu sue durationis

.4. Utz aliqd corruptu posset idem nume ro reproduci

Queritur utrum in corruptione ſubſtantiali ex parte
formarum ſubſtantialium neceſſe ſit reſolutionem
fieri uſque ad materiam primam. Et videtur primo quod non
Quia prius eſt abicere formam quam aliam introducere: ergo
ſi abiciuntur omnes forme ſubſtantiales a materia / illa prima
materia remanet nuda / quod eſt contra predicta. Antecedens
probatur. Quia ſi non prius abiceret: tunc eſſent ſimul
due forme ſubſtantiales in uno compoſito. Secundo ſic
Nichil corrumpitur niſi a ſuo contrario: ſed forme
corporeitatis nulli alteri forme contrariatur. ſed eſt
communis omnibus generabilibus et corruptibilibus: ergo
ſemper manet in materia: et ſic in corruptione
non fit reſolutio uſque ad materiam primam. Tertio ſic
Embrio prius vivit vita plante quam animalis. et
adhuc prius vita animalis quam rationalis / Vel ergo adue-
niente vita ſenſitiva / abicitur vegetativa quod
non poteſt dici / cum vegetativa non contrarietur ſenſitive /
nec ſenſitiva rationali / vel non abicitur: et ſic habetur
intentum. Quarto ſic. Cum ex vivo fit cadaver.
manet forma oſſis et carnis / et adhuc dicitur
caro et os: ergo in tali corruptione videtur non
omnes forme abiciuntur a materia. Quarto ſic. Cum generatur
mixtum ex elementis / manent forme elementorum in mixto.
(quod ut habetur in hoc libro / capitulo primo de mixtione
Non corrumpitur alterum mixtorum in mixtione: nec
ambo / ſed manet in mixto: ergo in corruptione
ſubſtantiali / non fit reſolutio uſque ad materiam primam.
Sexto ſic. In genito manet eadem forma ſubſtantialis
que prefuit in corrupto. Quia alias non eſſet
facilior tranſitus in elementis habentibus ſymbolum / quam
non habentibus ſymbolum: cuius oppoſitum habet philoſophus
in ſecundo huius / Quia facilior tranſitus accidit pe-
nes hoc quod eſt pauciora corrumpi. Sed ſi nullo
modo manet eadem qualitas in genito que fuit in
corrupto. ſemper equalia corrumpentur in quacumque tranſ-
mutatione elementorum: ergo oportet quod maneat eadem qualitas:
ergo manet eadem forma ſubſtantialis: quia poſterius non poteſt
manere ſine priori. In oppoſitum videtur eſſe
philoſophus ponens differentiam inter generationem et corruptionem
et alios motus per hoc quia ſubiectum eſt compoſitum ſecundum genera-
tionis et corruptionis: ſubiectum autem nominat
materiam primam: ergo etc. Primo ſciendum quod determina-
tio huius queſtionis dependet ex determinatione illius
queſtionis / que eſt. Utrum in eodem compoſito ſit
tantum una forma ſubſtantialis. quia ſi ſic. tunc in cor-
ruptione ſubſtantiali neceſſe eſt fieri reſolutionem
uſque ad materiam primam: Si vero non. ſed ſi ſint
plures forme ſubſtantiales in eodem compoſito.
tunc non eſt neceſſe quod illud quod corrumpitur /
reſoluatur uſque ad materiam primam. Unde
huius materie fuerunt ſex opiniones principales.
Prima ſiue quedam ponit quod elementa
maneant formaliter in mixto cum formis ſubſtantia-
libus / non in eſſe libero ſed in eſſe confuſo ligato
et fracto. De qua opinione poſtea videbitur.
Secunda opinio ponit in homine plures animas re-
aliter diſtinctas ſcilicet vegetativam ſenſitivam
et intellectivam / quidam ordine temporis in materia ac-
quiſitas ſine abiectione alicuius earum. ſicut contin-
git una ratio ad oppoſitum. Tertia opinio que
fuit Avicebrontis habet quod in quolibet
ſuppoſito ſubſtantiali / ſunt tot forme ſubſtantiales quot
ſunt predicata eſſentialia de illo compoſito / Ut
ſortes eſt homo. ſortes eſt rationalis. ſortes eſt riſibilis.
et ſic de aliis diffinitis. Quarta opinio que fuit
Averrois Avicenne et venerabilis domini Alberti
ponit formam corporeitatis materie prime coevam
et ~~perpetuam~~ perpetue manere in toto compoſito.
et ſub utroque termino tranſmutationis generationis
vel corruptionis. Quarta opinio habet quod in
quolibet vivente ſunt plures forme ſubſtantiales
partiales. ita quod alia eſt forma oſſis / et alia
eſt forma carnis et alia ſanguinis: ſed una
eſt forma totius animalis ſcilicet anima rationalis. Et omnes
dicte opiniones conveniunt in hoc quod ponunt
ſecundum generationis ſuppleatur vel terminum reſolutionis
in corruptione ſubſtantiali non eſſe materiam nudam.
De quibus opinionibus alias viſum eſt. Sexta ſed
alia opinio eſt ſancti thome ponentis unicam
formam ſubſtantialem in compoſito: Ad quo ſit

Conclusio responsiua. In corruptione
sbali nunc est fieri resolutione vsque ad
matiam pma. Patet. Quia in eode co-
posito sbali est tm vna for sbal sicut
eentia imediate inhens me nude:
s illa abicit in corruptioe sbali: g
tm manet ma pa. Maior pbat. Quia
si in eode coposito eent ples forme sba-
les: illud cpositu eet pla entia / et no
unu (cu quelibz for sbal dat ee simplicit)
Conna ptz qr abiecto actu pmo. abicit
actus scds / Abiecta g for sbali (q e tm
vna in vno cposito): abiciunt eci forme
accntales: et pgns manet tm ma pa.
Ite eci gnatio eet altatio: Et potest
mltis mediis hoc pbari: sicut alias visu
est in qone 6a [q tn h no hetr]: Ite
dr in cclone (In corruptioe sbali) pp cor-
ruptioez accntale: qr si albedo corru-
pat in paiete: no oz q paies resoluat
vsque ad maz pma: Primo dubitatur
Vtz pluriu agetiu idem effectus nuo
a qlibz pduci possit: Et videt q sic
Quia ex diuisis ignibus pt a diuisis cbusti-
onibus idem ignis in nuo gnari. Ite
a diuisis gallis pt vnus pullus nuo gnai
Et sic deducedo de boue mactato a
pluribus. Et de naui a pluribus tcta:
Dicedu g cclusiue q a plibus agetibus
eentialit subordiatis / pt idem effectus nuo
pduci: et a qlibz illoz depede suo modo
et sub speali roe: Dz a plibus agetibus
p se accntlr subordiatis / cuiusmodi st agetia
pticulaia: no pt idem effectus nuo pduci
salte imediate: alias idem nuo mlto-
ties pduceret. Et h no est sermo de age-
tibus p accns: qr talia no influut aliqd
in effectu: Veru e tn q cu pla / eciam
isinita / eide cause p se accide possit. idem
effectus nuo / a pluribus agetibus p accns
depede pt. no p se s p unu pncipale et
p se ages / cui alia accidut: Secudo
dubitat Vtz ab eode agete in qlibet
pluriu istatiu: pt idem effectus nuo pdu-
ci: Respodet q no. cu ad ptita / nulla
est potetia: etsi tale ages sit nale pduces
effcm p motu et p mutatione. Quia ad
idetitate sbale nuale motus. reqrit ideti-
tas tpis et forme vt patz ex quito phi.
et sic in diuisis tpibus no pt ee vnus motus
nuo. nec p cns ide ee effectus h e tminus
motus. cu pluriu motuu et specialit sba-
liu qlibz hz suu tminu ad que / a tmino
altius salte nuo distictu. Dz ab agete
simplicit pmo et supnali (cui actio no sbia-
cet motui nec tpi) effectus pus corruptus i
alio instati: pt in alio istati idem nuo
pduci (Et hoc tenet articulus fidei de
resurrectioe mortuoz): Non tn pt pa
ca seu ages supnale repducere effectu no
corruptu seu actu exnte (ipsu hmoi):
qr repductio psuppoit nonesse medias
it pma pductioez vnius effectus pducti et
scdam [pductoez siue repductionem]:
Ad roes an oppoita: Ad pma dr q
in eode istati tpis / abicit for corruptib
et introducit for geniti. Nec e ibi ordo
tpis: s bn ordo nae: et hoc diuisimode Quia
ex pte mae / abiectio forme pous precedit
forme seques introductoez: s eoto est ex
pte agentis. Et ita no oportet q p aliqd
instans tpis: ma remaneat nuda. Ad
2a patet solutio: ex alias dictis / Quia forma
corporeitatis abicit ex gniti p quato ipli-
cite ctinet in for specifica: q remota remo-
uet oia in ea ctenta. Ad tcia ptz solu-
tio ex dictis in 2o de aia: Et ad hoc quod
obicit de cotrietate ddz q cotrietas est
large capta q est ipfecti ad pfcm. Ad
4a ddz q cu ex viuo fit cadauer / no ma-
net caro nisi equiuoce: nec manet eiusde spei
sicut prius: et sic variat for sbal. Ad 4a

dicit q forme elto manet in mixto
virtualiter (s no formalit). p qnto v for
mixti (q est simplex in essentia / s multiplex
in virtute) qtinet psectoes for eltor. sicut
aia rol qtinet virtualit aiaz vegetatiua
et sensitiua. ¶ Ad 6a / negat ans: Et
ad pbatione d q facilitas trsitus in eltis
hntibus symbolu attedit penes pauciora
amittia corrupi pse: et no penes corru
pi absolute / Nam in hntibus symbolu
corrupit tm vna qlitas pse vt patebit
clarius in 2o huius. Nec manet ec i cada
ue / vna et eade cicatrix nuo / q pfuit
in viuo: nec eade figura in nuo: s solu
in spe / Et hec est rnsio pro tenetibus co
clusione rnsiua: Dz tenetes forma
corporeitatis ee mie coetna rpnt saluae
eade amittia nuo (q qsequit forma sbale
sub gdu corporeitat) mane in genito et
corrupto: no aut h9 pnt saluae de acci
tibus qntibus forma sbale in ee spefico.
aut idiuiduali / idiuiduatoe spei.

Queritur Utz elemeta formalit mane
ant in mixto: ¶ Arr. p. q sic
Auctoritate phi dicetis in textu / Ro corru
pit alterz / neqz ambo. saluat aut virtus eoz.
ideo hec qde delinquit: Virtus aut rei
no pt ee sine sba eius: g rc. ¶ 2o. sic
Mixtio e miscibiliu alteratoz vnio: qd
aut est alteratu e sba actu exns: g mis
cibilia manet formalit in mixto. ¶ 3o sic
Mixtu qpoit essentialr ex eltis: g elemeta
manet ~~formalit~~ in mixto sbalit / Alias no
eet mixtu / sbalit mixtu. ¶ 4o sic In
mixto qlitates et opatoes nales eltoz
manet: g et ipa elta formalit manet. Te
net qna q ppa passio et ppa opatio / a
ppo sbo separi no pnt. ¶ 5o sic Quato
magis aliq for e eleuata sup mam / tato
reqrit mam magis eleuata: s for mixti
est for psectior et magis eleuatior for
eltoz: g reqrit mam magis eleuata
qm sit ma ~~eltoz~~ elti: Talis aut eleua
tio fieri no pt nisi p foris eltoz q medie st
inter maiaz et forma mixti: g oz elta
formalit mane in mixto. ¶ Ulto sic
Mixtu mouet nalit s nam elti pre
dominatis in ipo (vt habet phs i libro
de celo): g oz elta mane in mixto formalit /
Alias vnu eltm no pdnaret alteri.

¶ In opposituar p. sic. Si elta manent
formalit in mixto cu dtant spe: seqret q
ipm mixtu eet diusaz speiz / et q eet
plura entia sbalia. ¶ 2o. sic. Si elta
manent formalit in mixto: vl iuxta sei
uice ponent: l sit in qlibz pte mie / adeqte
eent forme. Ro primu: qz tuc no eet qlibz
ps mixti mixta (qd eet qt nam mixtois):
: Vl sit in qlibz pte mie adeqte eent forme
qtuor eltoz: hoc aut videt ipossibile. Ps. qa
in eade ma essent plures forme sbales:
et sic eent ples actus sbales et plura esse:
Ite ibi videt ee penetratio dimesionu:
qz qlibz for sbal reqrit detiata qtitate i
ma. ¶ Ite si elta manent formalit in
mixto: tuc manent actu in mixto: et
p qns no eent magis mixta / qm ante:

Pro rnsioe sciedu q qmetator Auerois
dicit foris eltoz ee itesibiles et remissi
biles: Dicit eni q duplices st forme sba
les / Queda st psecte / simplicit mam trian
tes / cuiusmoi st forme mixtoz: ita q ma
recipies forma mixti no est in po ad
vltiore psectiore sbale: Dz forme eltoz
no actuat mam in tmino. s magis st qda
dispoes et eleuatoes mie ad actu psectiois
forme recipiede. ideo elta dicut quasi ele
uameta. Et s hoc d. Auerois q elta no
st qpe spes. qz no st gdus detiati in entibus.
s magis st vie in spes. Et s hoc d. Auerois

quod forme substantiales elementorum sunt quasi medie inter formas substantiales perfectas et formas accidentales: et ideo nichil prohibet formas substantiales elementorum esse intensibiles et remissibiles. Nam secundum eum non videtur qualiter manere possunt elementa in mixto: et qualiter diversimode in diversis: nisi forme ipsorum possent intendi et remitti. Et ita secundum Averroym forme elementorum manent in mixto secundum esse remissum: et in diversis mixtis diversimode remittuntur: nam in uno mixto magis remittitur unum elementum quam aliud: in alio autem mixto per oppositum est: ita quod secundum diversos gradus remissionis elementorum sunt diversi gradus mixtionum. Sed quando elementa sunt in seipsis et separata: forme elementorum sunt ibi in esse intenso. Sed si Averroys intelligat quod forme substantiales elementorum (prout sunt de genere substantie) sunt intensibiles et remissibiles: hoc est impossibile. Nam esse substantiale cum sit primum in analogia entis: in indivisibili consistit. Si enim ibi esset intensio et remissio: oporteret quod inter contradictoria esset medium scilicet inter esse et non esse: cum forma substantialis dat esse simpliciter. Sed si Averroys intelligat quod forme substantiales elementorum acceptorum secundum esse physicum et naturale (pro quanto sunt activa et passiva) sunt intensibiles et remissibiles: sic enim verum dicit: quia qualitates prime que sunt principia substantialia elementorum (pro quanto elementa sunt activa et passiva) sunt intensibiles et remissibiles. Dicitur enim de ratione hominis albi est albedo. ita et de ratione elementorum acceptorum sub actione et passione sunt qualitates prime. Alius est modus respondendi Alberti et Avicenne ad questionem. Dicunt enim quod elementa habent duplex esse scilicet substantiale et primum: et esse accidentale et secundum. Item esse substantiale est duplex. Quoddam est integrum et perfectum sive liberum: et tale habet quodlibet elementum in seipso: Aliud est esse substantiale ligatum et diminutum sive fractum: et tale esse habet elementum alteratum et cum alio mixtum. Dicit ergo Albertus quod elementa manent in mixto quantum ad esse ligatum partitum et fractum. et etiam quantum ad esse accidentale: sed non manent in mixto quantum ad esse liberum et integrum. Et hanc materiam tractat Albertus diffuse in 3° de celo et mundo: consequendo Avicennam.

Sed alius est modus respondendi Egidii de Rhoma insequentis suum sanctum Thomam. Dicit enim Egidius quod una forma potest virtualiter et eminenter contineri in alia. Forma enim imperfecta continetur eminenter et virtualiter in forma perfecta: sicut vegetativum in sensitivo et sensitivum in rationali: ita quod sensitivum potest quicquid vegetativum et adhuc plus: ergo vegetativum est eminenter in sensitivo: sed non actualiter et in propria forma: alias essent due forme: sed vegetativum est in sensitivo sicut trigonum in tetragono: ut dicit Aristoteles in 2° de anima. Respondet ergo Egidius ad questionem quod forme elementorum continentur in forma mixti virtualiter et eminenter. sed non manent in mixto formaliter et actualiter ita quod sint diverse forme a forma mixti: immo forma continens virtualiter formas elementorum est simplex in sua essentia et indivisibilis. Prima probatio patet. quia forme elementorum per se ordinantur in formam mixti: ergo in eo virtualiter manent. Nam forme substantiales et species rerum se habent sicut numeri: ut dicit philosophus in 8° metaphysice. Unde sicut minor numerus continetur in maiori: ita forma imperfecta in perfectiori. Et secundum hoc mixtum est substantialiter mixtum: quia non solum manent elementa virtualiter quantum ad formas seu virtutes accidentales (ut quidam male intelligunt Aristotelem): immo manent elementa quantum ad formas substantiales: que resultant virtualiter et eminenter in simplici forma substantiali mixti.

Et secundum hoc possunt faciliter solvi rationes ante oppositum facte, quod forme elementorum et accidentales non manent in mixto secundum actum proprium: sed manent in quadam forma vel qualitate complexionali: que se habet ut medium quoddam inter qualitates primas. Et est huiusmodi qualitas complexionalis propria dispositio materie ad formam mixti. Dicitur ergo patet quod forme elementorum manent in mixto formaliter et eminenter: ut bene probant rationes post oppositum. Et hec ultima responsio videtur probabilior. Albertus enim in 3° de celo non videtur loqui secundum opinionem

q̄ta: ſ ibidē expoīt opiōes Auicēne:-
Siue aūt loq̄t̄ ſ opiōez q̄ta ſiue nō: poſi
tio ſua ē ꝓbabilis et ſuſtinibil̄: Sȝ hec vl
tima videt̄ ꝓbabilioꝛ: ut dcm̄ ē:- Rōes
aūt an̄ oppoitū facte / et pꝰ oppoitū / ſuſti
nēdo utraq; poſitiōez ſcȝ Alb̄ti / et Egidn
de rhoma: ſoluūt̄ ꝑ ea q̄ dcā ſt̄ ī q̄ōe:-
Queit̄ / Vtꝝ ōne viuēs / habeat de
t̄iatū piodū ſue duratōis:- Arꝛ
(ſcp̄t' q̄) pmo q̄ nō. Qꝛ ſi ſic. tūc in ꝯſtellatōibꝰ
celeſtibꝰ īfallibilit̄ poſſent legi duratiōes
viuētiū: hoc ē flm: ꝯ̄ rā. ¶ 2ꝰ ſic. Diu
ſitas ididuoꝝ ē ꝑ maāꝫ (q̄ eſt īfinita): ꝯ̄
nō q̄libꝫ ididuū habet detiatā piodū.
¶ 3ꝰ ſic. Nos videmꝰ ad ſenſū / diūſa
viuētia ſ ſpem / l' eiūdē ſpei ſil' tpe ꝯnari /
q̄ nō hñt eq̄le duratione: ꝯ̄ nō oē viuēs
habet detiatā piodū ſue duratōis / ſiue
meſurā a celo: In oppoitū ē phs ī textu
2ⁱ libri de ꝯnatōe et corr̄: vbi ſic dr̄:- Am
plius aūt qm̄ q̄ ſcdm̄ allatiōez motꝰ / de
mōſtratū ē qm̄ ꝑpetua eſt: neē hijs entī
bꝰ et ꝯnatione eē ꝯtinue. Allatio enī fa
ciet ꝯnatiōez actualit̄: qꝛ adducit et abdu
cit ꝯnans. (Et infra):- Cōtrarioꝝ enī cō
t̄ia cauſa. Ideoq; nō pⁱma allatio / cauſa
ꝯnatōis et corruptōis ē: ſ q̄ circa obliquū
circulū. In hac enī cōtinuū ineſt: et mo
ueri ſ duos motꝰ:- (Et infra):- Oīm enī
eſt ordo. et oē tps et vita meſurat̄ piodo:
ſ tn̄ nō eadē oēs: ſ hi q̄dē minoi: hi at
maiore. Hijs q̄dē enī anꝰ: hijs at maioꝛ:
alijs aūt minoꝛ piodꝰ eſt meſura:- (Inf)
Videmꝰ enī qm̄ adueniēte q̄dē ſole ꝯnatio
eſt: recedēte aūt / diminutio / Et in equali
tpe ~~alteꝝ~~ alterutꝝ:- (Inf) ſed ꝯtīgit mlt'
toties in minori corrūpi: ꝑ aduiuē ꝯfuſi
one. Inegl'i enī eēē mātia / et nō vbiq;
eandē: neē ꝯnatōes ineq̄les eē: et has
q̄dē citiores: has aūt tardiores:-. Pro
miſiōe ſciēdū pꝰ q̄ pq̄ phs oñdit q̄ motꝰ

ſol ſub obliquo circulo factꝰ ſit cā ꝑpetu
itatꝭ ꝯnatōis et corruptōis: ꝯſequēt̄ ex hꝰ
infert duo correlaria:- Pⁱmū eſt. Coꝝ
q̄ ꝯnant̄ et corrūpūt̄ tps ꝯnatōis eſt
equale tpi corruptōis: ex hꝰ ſ naām corpis
celeſtis:- Et rō eſt. Qꝛ tps acceſſꝰ ſolis ge
neratī: eſt eq̄le tpi receſſꝰ eiūdē. Et vocat̄
tps ꝯnatōis / totū illud tps / in quo res tēdit
de eē ipſo: ad eē ꝑfm / Et tps corruptōis
dr̄ totū tps: in quo res deficit / et tēdit in
nō eē:- Verū eſt tn̄ / licet hec duo tpa
ſint eq̄lia in q̄libꝫ re ꝯnabili viuente /
ſ naām corpois celeſtꝫ: tn̄ pñt fieri ieq̄lia
ꝑ diūſā diſpoēm mā̄: ideo dr̄ phs ī textu
q̄ ꝑ ꝯfuſiōez elꝛoꝝ aduiuē / et ꝑ aliam
mixtōez: ꝯtīgit mltotiēs tps corruptōis
eē minꝰ q̄ tps ꝯnatōis:- 2ᵐ correlariū
eſt. q̄ q̄libꝫ viuēs habet detiatā piodū ſue
duratōis a celo: q̄ tn̄ eſt de nā ipꝰ celi.
Vn̄ periodꝰ eſt nūs l' meſura duratōis
vniuſcuiuſq; rei ſūpta ex reuolutōibꝰ celi: ſ
q̄ oē ꝯnabile detiat̄ in certo nūo ſiue du
ratōis ꝑ motū circulare celi:- Et dr̄ peiodꝰ
a peri qd' eſt circū. et odos modulatio vel
cōſonātia circulationū celi).- Nec tn̄ opoꝛtet
oēs res meſurai eadē piodo: imo q̄da
maiori: q̄da minoi. Cuibꝫdā enī men
ſura duratōis eſt minor alijs: alijs vō maioꝛ:-
Secūdo ſciēdū q̄ nō oēs ꝯſtella
tiōes et aſpectꝰ ſydeꝝ equalit̄ durāt: nec
eciā hñt īfluēciā equalē / nec ṽtutes eq̄les:
ideo ſup̄ mixtiōes elꝛoꝝ / dnant̄ diūſi aſ
pectꝰ: ideo nec oīa mixta eq̄lit̄ durant
nec meſurāt̄ eadē piodo: Itē mixta nō
ſolū ꝑ aſpectꝰ ſydeꝝ / magꝰ aut minꝰ
durāt / qꝛ ſcȝ illi aſpectꝰ magꝰ aut minꝰ
durāt. ſ qꝛ vnꝰ aſpectꝰ ē fortioꝛ alio. ideo
vnū mixtū eſt ꝑmanentiꝰ altēo. qꝛ aſpcꝰ
vigēs tpe duratōis ſue diutiꝰ durat. qa
fortioꝛ eſt:- Ex quo ſeq̄t̄. q̄ ſi aſs ſciret du
ratōes oīm aſpectuū ꝯiūctionū et ꝯſtella

tionu / sciret eq oes vires syderu vigentiu
in gnatoe rei: posset tal de gnatoe aliq
pnosticare. Verum tale iudiciu non
eet oio ncciu: qr posset ipediri l ex libeo
arbitrio: l ex idispoe me / Ideo bn dicit.
q qtu e ex na celesti / oia mesurantur
certa piodo: licet no eqli: Et ita piodq
siue pua siue magna: pt vocari ang:
et diuidi p qtuor tpa. Vn in vno die / qda
mo qtuor tpa ani distigue possumq: qr
vna ps est calida et humida: et sic de aliis:
Ex quo seqt. q si aliqd aial habet vitu de
tiatu / ad vnu die nale (vt d. de quoda
pisce / q eode die nasat et moit): adhuc
tn duratio eiq pt vocari ang: Siilr si du
ratio aliq rei sit p centu anos: illa pot
vocai angq et diuidit p qtuor ptes: qr
qlibz eet viginti quiq anor. Et f hoc dicit
in pmo libro metheoror / trn f aliu et
aliu aspcm syderu / in vna pte ani senesce
et sicca fiei / Et illa senectq et iuuentq
mesurat vno magno ano: q habet mi
tas et magnas ptes:

Tertio Sciendu. q sicut in motibq syderu
no est statq simpliciter. qr sp mouentur /
et nuq stat (nisi f qd. sicut dicq sole stare
in pn. cancri. qr no pt magi accede ad nos.
et in pn. capricorni. qr no pt magi recede):
ita in duratioe aliq rei no e dare statum
pprie loquedo: imo medietas piodi d. tps
gnatois: et alia d. tps corruptois. Et si
alit ptigit: hoc e pp media adhibita / pp
liberu arbitriu. l pp alia et alia dispoem
me: qr f hoc aliq magq et minq durant.
Et hinc est forte q cu tps iuuetut hois
sit triginta quiq anor / ex parte spei (vt
dicit gmetator): vita hois in septuaginta
anis tiai debet: pp tn diligetia adhibi
ta (p gsuatoe corpis) pt plogai tps du
ratois. Ideo dicit Ptholemeq / Vir sa
piens dnabit astris:

Quarto Sciendu. q f phos. qr oes hoies
st eiqde spei: qtu est ex parte spei: hnt
vna piodu / et gpetit eis vnu tps gnatois
et corruptois / coformiter se hns illud tps
ad nam spei. Qa tn spes huana inequalit
saluat in diusis idiuis / qbq hnt diuse co
plexioes me queniric: q diusimode regut.
pp diusos aspectq / et pp diusas gstellatoes:
ideo aliq hoies nalit pnt magq durare / et
aliq minq. Et hoc mo facit celu ad vaiatoe
piodi / in gplexioe idiuduali me in hoibus:
et ita dcz est de aliis spebq et idiuis ear:

Conclusio rn sal ad qsitu. Omne viues /
ex pte celi habet detiata piodu: licet plogai
possit l abbreuiai f modu pdictu i idiuo.
Pa. ps patet. Qa motq circulais celi est
pncipal ca gnatois cuilibz viuetis: g e ca
mesure duratois tal viuetq. Cona tenet.
qr duratio cuilibz effectq / mesurai habet me
sura sue cause: Qa tn celu no e total ca /
sed eciam hnt gcurre cause pticlares; ideo ex pte
illar causar / pt in idiuo / duratio tal effq
plogai. Et p hoc patet 2a. ps: Ad roes:
Ad pma d. negado gntia. Qa licet pio
dq viuent sit aliquo mo f vtute detiate
gstellatois: tn ex pte aliq costellatois pot
vaiai. Ad 2a d. gcededo q gnatoes mix
tor pnt ee infinite / ex pte me. qr cu Qa tn
ad gnatoe cuilibz mixti gcurrat / gcurrit
aliqs effectq celesti: g pp hoc / qtu est ex
pte celi detiat gnatio cuilibz mixti. Ad
3a d. q causa vlis detiat p causa pticla:
ideo idiuua eiqde spei / eode tpe genita / et
sub eade gstellatione / pnt pp diusas dispo
sitiones me / habe diusas vite duratoes:

Queitr vtz aliqd corruptu / possit idem
nuo reponi: Arguit pmo q sic
Qa aliq re corrupta / possibile est matiaz
remane eade. et ipam dispoi eisde dispoi
bq qbq fuit disposita an corruptione. eo q
gnans manet idem nuo. 2o. sic. Eade
nuo st / q ma est eade et vna: f matia
manet eade an corruptioe et post: g rc:

In oppositu est phs in vltio capto 2i. libri
de gnatione et corruptione:

Pro rnsioe Po. sciendu q pq q phs pba
uit ppetuitate gnatois et corruptois / cu ex

pte efficietis / q ex pte finis ∴ consequenter
ondit ql' sit hmoi ppetuitas : vtr3 sc3 sit s
rectu aut s circulu :- Et circa hoc phs de
ciat quinq3 qões. ¶ 1ª. est. Utrum oe gna
bile gnabit de nce. ¶ 2ª. An gnatões
ppetuat s rectu aut s circulu. ¶ 3ª. An
in ipis generit / id qd est pg / de nce i
ferat id qd est postg. ¶ 4ª. Quare qda
gnabilia reiterant : et qre qda no. ¶ 4ª.
est pns questio :-

Pro pª qõis solutõe e sciedu q gna
bilia st in dupli dria :- ¶ Queda
st q hnt causas ncãias / sicut st eclips
sol vl lune : et sic oe gnabile / de nce
est gnabile :- ¶ Alia aut gnabilia st
q hnt causas defictas / s no ncãias ∴
sicut st res nales iferiores : q pnt dupli
cit osidari. ¶ Uno. in ee spefico : et sic
oe gnabile de nce gnabit ∴ put li one
distribuit p spebg : et no pro idiuis.
¶ Alio. pnt osidari sub ee idiuali : et sic
nullu gnabile / de nce gnabit / s gti
gent :- Patet g q ista e va. ho de nce
gnabit : s ista est falsa. sortes l' plato
de nce gnabit. Res eni nales qtu ad
hoc ee spefcu / hnt causas ncãias : sed
qtu ad ee idiuale / hnt causas otigetes :-
Dicit aut qda q res artificiales / nec
in ee idiuali / nec in ee spefico / de nce
fiut ∴ q depedet ex libeo arbitrio nro :
qre se hnt ad opposita :- Et sic patet csu
sio ad pma qstione :-

Ex quo pz vltig csusio ad 3ª qstione
in q qrebat An pg in gnabilibg de nce
iferat postg :- Na in effectibg q de nce
eueniut / pg / absolute et ncãio isert pg
tig ∴ vt bn seqt. luna e dyametlit posita
i asptu nrz et sole : g est l' erit eclipsis
solis / Et sol e sup hemispheriu nrm : g
dies est ∴ Sz in ill q no hnt causa nca
ria / pg no isert postg s idiuum : s bn

s spem : vt bn seqt / tra e depluta g
nubes gnabit / Sz no seqt / h tra e de
pluta / g ex ea stati gnabit aliq nubes :
Silr in artificialibg / pg no isert pstg
absolute : s solu ex suppõe. Ideo i talibus /
postg infert pg : et no econt / Ut bn no
seqt / fudametu est / g domg est : s bn
seqt / domg est / g fudametu est :-

Pro 2ª qõis solutõe (s. An gnatiões
sint ppetue s rcm aut s circulu) sciedu
est q Gnatio circulais dr / qn eade mã
q pg fuit sub aliq for / ut p pg gnatoe3
et corruptione est sub eade for in spe.
Cu g mã sit finita / (psupposedo ppetu
itate motg celi / gnatiões st ifinite / et
spes rer st finite) ∴ oportet eade mã3
ifinities ee sub eade for in spe / et no in
nuo : et sic gnatões ppetuant s circulu /
et no s rectu : Et dicit gnatio scdz rcm
ppetuai / si no rediret s spem eade for /
aut s nuz eade mã / Si eni gnatiões
essent ifinite s rcm ∴ oportet spes rer
esse ifinitas / et mã3 ifinita : qd e ipole :-
Est tn adutedu q qz licet mã circula
rit reitat sub eade for sub q pg fuit :
hoc tn fit diuisimode / In aliqbg eni ho
fit imediate ∴ in aliqbg vo fit p plura
media : et in aliqbg fit p pauca / Na sic
tu ex aq aere fit aq imediate : sic ex eade
aq / pt imediate fieri aer. Sz ex mure
viuo fit cadauer : no tn stati ex mure
mortuo fit viug mus :- Et sic pz solutio
ad scdam qstione :-

Pro 4ª qõis solutõe (in q qrebatur
Quare qda gnabilia reiterant : et qda
no) sciedu est q Illa ppe dicut reiterai
in quibg imediate fit reusio : sicut est
in elẽis / et no mixtis / Et hoc e pp psõe3
forz eleoz : q no reqrut organizatoe3
in mã / Sz in mixti / forme st magis
pfte : ideo no fit stati reusio in ipis. Ve
ru e tn q ex puero fit et gnat vir / et

iter ex viro gnatur puer: sed cum ex puero
gnatur vir manet eadem substantia sed numero / sed
solum est tendentia de esse ipsius ad esse perfectum:
et cum ex viro gnatur puer ibi ex dicit cir-
cumstantia cause efficientis / et non materialis :- Et
sic patet solutio quarte questionis :-
Pro 4e questionis perfecte solutione (in de quo
querebatur de in titulo questionis est sciendum quod
entium mobilium quedam sunt quorum substantia est incorrup-
tibilis / sicut sunt sol et alii planete: et talia
mobilia bene redeunt eadem numero: utputa cum
sol recedit de oriente in ~~aliud~~ occidentem: et
ita etiam dici posset de corporibus que movent
motu locali. Sed de tali reditu non est hic
ad propositum: sed de reditu qui fit per generationem:
Conclusio universalis. Idem numero corruptum secundum
naturam reproduci non potest. Causa ad unitatem mo-
tus requiritur unitas mobilis temporis et forme
secundum quam est motus: cum ergo omne quod generatur
reproducitur in esse per motum. ubi ergo unitas
motus non est / ibi non est unitas termini sive
idem terminus: et ita non potest corruptum idem
in numero reproduci per naturam. ¶ Tamen prima causa
(cuius actio non dependet a motu et tempore) potest
corruptum idem numero reproducere. et hoc te-
net fides catholica. quod dicitur Job. 19o capitulo
Et in carne mea videbo deum meum: ut dicitur
in una lectione vigiliarum :- Ad rationes ante op-
positum ¶ Ad primam dicitur quod in generato et cor-
rupto licet remaneat eadem materia numero.
tamen non remanet eadem materia propinqua: sed illa
dicitur eadem numero que habent eadem materiam ~~propinquam~~
proximam. ¶ Et per hoc etiam patet solutio
ad 2am rationem ante oppositum factam :-

Sequitur quoddam dubium sive notabile ex-
ceptum ex questionibus sexti eiusdem magistri Joha-
nnis Versoris: super primum librum de celo :-

Dubitatur qualiter dicant philosophi et theo-
logi circa productionem celi: Dicen-
dum quod tam philosophi quam theologi ponunt celum a
deo productum / non per motum successivum. sed per

simpliciter effluxum a primo principio / a quo processit
totum esse rerum :- Et hoc modo potuit plato
intelligere celum esse genitum :- Hoc etiam modo
Aristoteles intelligit. 12o metaphysice / quando concludit
solum esse unum primum principium: a quo dependet
celum et tota natura :- / Sed in hoc differunt quod
¶ Philosophi dicunt deum produxisse celum sibi coe-
ternum: ¶ Theologi vero dicunt celum esse pro-
ductum in aliquo determinato principio temporis :-
Sed contra hoc arguit Simplicius tripli-
citer. ¶ Primo sic. Deus produxit celum per suum esse
et non per aliud sibi superadditum: ergo cum suum
esse eternum sit: celum semper ab eo processit. ¶ 2o sic
Cum bonitas dei sit causa rerum: si ex aliquo principio
temporis celum inciperet: voluntas dei fuisset o-
ciosa antequam celum produceret. ¶ 3o sic. Aliquid incipere
esse / presupponit aliquem motum superiorem: sed
super motum celi / nullus est motus: ergo celum non
incepit esse :- Ad hec dicitur. ¶ Ad primum
istorum dicitur quod productum ab aliquo agente per intel-
lectum / non esse est necesse assimilari producenti: sed
forme intellecte per quam agens agit: ideo si
producens sit eternum non oportet productum esse
eternum. sed eo modo quo causat intellectus et voluntas.
¶ Ad 2um dicitur quod ociosum est / quod non consequitur
finem ad quem est ordinatum. Ideo creature
essent ociose si non consequerentur divinam bonitatem
cuius sibi possibile est: sed voluntas et bonitas
primi non est per creaturas: sed econtra / Ideo si
numquam aliquid produxisset: non propter hoc esset ocio-
sa. ¶ Ad 3am dicitur quod bene arguit de illo / quod
producitur ab agente particulari: sed non de illo
quod producitur ab agente universali / nullum presupponente
subiectum :- :-
mundo :-
Aristoteles in 3o tractatu primi libri de celo et
Art ~~ante~~ celum autem omnium est quia non est / neque
contingit fieri corpus. Manifestum igitur quod neque
locus neque vacuum nec tempus est extra. Propter quod
quidem neque in loco que ibi apta nata sunt: nec
tempus ipsa facit senescere. Neque est nullius ne-
una transmutatio eorum que super eam que maxime